

LASARUS TULE ULOS

1. Kertomuksen taustatietoja

a) Kertomuksen tapahtumapaikka

Kertomuksen alussa Jeesus oli muutaman päivän matkan päässä Betaniasta, jossa sitten itse tunnusteko tapahtui.

b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin

Juutalaiset olivat yrittäneet kivittää Jeesuksen. Opetuslapsetkin pelkäsivät juutalaisten vihaa. He eivät olisi uskaltaneet palata Juudeaan.

c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt

Sisarukset Martta ja Maria ovat meille jo tuttuja. Heillä oli veli, Lasarus. Kertomuksessa mainitaan Tuomas – Jeesuksen opetuslapsi/apostoli. Muita opetuslapsia ei mainita tässä nimeltä.

2. Itse kertomus Raamatusta rinnakkaispaikkoineen

Joh. 11:1–44

Eräs mies, Lasarus Betaniasta, Marian ja hänen sisarensa Martan kylästä, oli sairaana. Tämä Maria oli se, joka voiteli hajuvoiteella Herran ja pyyhki hiuksillaan hänen jalkansa, ja Lasarus, joka sairasti, oli hänen veljensä.

Sisaret lähettivät Jeesukselle tämän sanan: "Herra, katso, se, joka on sinulle rakas, sairastaa." Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi: "Tämä tauti ei ole kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika sen kautta kirkastuisi." Jeesus rakasti Marttaa, hänen sisartaan ja Lasarusta. Kun hän siis kuuli hänen sairastavan, hän viipyi siinä paikassa, missä oli, vielä kaksi päivää, mutta niiden kuluttua hän sanoi opetuslapsilleen: "Menkäämme taas Juudeaan." Opetuslapset sanoivat hänelle: "Rabbi, äsken juutalaiset yrittivät kivittää sinut, ja taas sinä menet sinne!" Jeesus vastasi: "Eikö päivässä ole kaksitoista tuntia? Se, joka vaeltaa päivällä, ei loukkaa itseään, sillä hän näkee tämän maailman valon. Mutta se, joka vaeltaa yöllä, loukkaa itsensä, sillä hänessä ei ole valoa." Näin hän puhui, ja sitten hän sanoi heille: "Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta menen herättämään hänet unesta." Opetuslapset sanoivat hänelle: "Herra, jos hän nukkuu, hän tulee terveeksi." Mutta Jeesus oli puhunut hänen kuolemastaan, he taas luulivat hänen puhuneen unessa nukkumisesta. Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: "Lasarus on kuollut, ja iloitsen teidän tähtenne siitä, etten ollut siellä, jotta uskoisitte, mutta menkäämme hänen luokseen." Tuomas, jota sanottiin Didymokseksi, sanoi toisille opetuslapsille: "Menkäämme mekin sinne kuollaksemme hänen kanssaan."

Jeesus tuli ja sai tietää, että hän oli ollut jo neljä päivää haudassa. Betania oli lähellä Jerusalemiä, noin viidentoista stadionin päässä. Useita juutalaisia oli tullut Martan ja Marian luo lohduttamaan heitä heidän veljensä kuolemasta. Kun Martta kuuli, että Jeesus oli tulossa, hän meni häntä vastaan, mutta Maria istui kotona. Martta sanoi Jeesukselle: "Herra, jos sinä olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut. Mutta nytkin tiedän, että Jumala antaa sinulle kaiken, mitä Jumalalta anot." Jeesus sanoi hänelle: "Sinun veljesi on nouseva ylös." Martta sanoi hänelle: "Tiedän hänen nousevan ylös-nousemuksessa, viimeisenä päivänä." Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen ylös-nousemus ja elämä. Se, joka uskoo minuun, elää, vaikka olisi kuollut, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?" Martta sanoi hänelle: "Uskon, Herra. Minä olen uskonut, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, se, joka oli tuleva maailmaan." Tämän sanottuaan hän meni ja kutsui salaa sisarensa Marian sanoen: "Opettaja on täällä ja kutsuu sinua."

Kun Maria sen kuuli, hän nousi nopeasti ja meni hänen luokseen. Mutta Jeesus ei ollut vielä saapunut kylään, vaan oli yhä siinä paikassa, missä Martta oli kohdannut hänet. Kun nyt juutalaiset, jotka olivat Marian kanssa talossa häntä lohduttamassa, näkivät hänen nopeasti nousevan ja lähtevän ulos, he seurasivat häntä luullen hänen menevän haudalle itkemään siellä. Kun siis Maria saapui sinne, missä Jeesus oli, ja näki hänet, hän lankesi hänen jalkojensa eteen ja sanoi hänelle: "Herra, jos olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut." Kun Jeesus näki hänen itkevän ja hänen kanssaan

tulleiden juutalaisten itkevän, hän joutui hengessään syvän liikituksen valtaan ja vapisi, ja hän sanoi: "Minne panitte hänet?" He sanoivat hänelle: "Herra, tule ja katso."

Jeesus itki.

Juutalaiset sanoivat: "Katso, kuinka rakas hän (Lasarus) oli hänelle!" Mutta muutamat heistä sanoivat: "Eikö hän, joka avasi sokean silmät, olisi voinut tehdä sitäkin, ettei tämä olisi kuollut?" Jeesus joutui taas liikituksen valtaan ja meni haudalle. Mutta se oli luola, ja sen suulla oli kivi. Jeesus sanoi: "Ottakaa kivi pois." Martta, kuolleen sisar, sanoi hänelle: "Herra, hän haisee jo, sillä hän on ollut haudassa neljättä päivää." Jeesus sanoi hänelle: "Enkö sanonut sinulle, että jos uskoisit, niin näkisit Jumalan kirkkauden?" He ottivat kiven pois sieltä, missä kuollut makasi. Jeesus loi silmänsä ylös ja sanoi: "Isä, kiitän sinua, että olet kuullut minua. Minä kyllä tiesin, että minua aina kuulet, mutta kansan tähden, joka seisoo tässä ympärillä, tämän sanon, että he uskoisivat sinun lähettäneen minut." Sen sanottuaan hän huusi suurella äänellä: "Lasarus, tule ulos!"

Kuollut tuli ulos, jalat ja kädet siteisiin käärittynä, ja hänen kasvojensa ympärille oli kääritty hikiliina. Jeesus sanoi heille: "Päästäkää hänet ja antakaa hänen mennä."

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Tämä, kuten muutkin kertomukset, joissa Jeesus herättää kuolleen, osoittaa, että Hänen valtansa on kuoleman valtaa suurempi. Jeesus on elämän ja kuoleman herra.

Uskontunnustuksessa sanomme: Minä uskon ruumiin ylösnousemisen ja iankaikkisen elämän. Kun ihminen kuolee, hänen ruumiinsa haudataan odottamaan viimeistä päivää. Viimeisenä päivänä Jeesus herättää kaikki kuolleet haudoistansa. "Hetki tulee, jolloin kaikki, jotka ovat haudoissa, kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat pahaan tehneet, tuomion ylösnousemukseen." (Joh. 5:28–29) Saamme silloin kirkastetun ruumiin. "Odotamme Vapahtajaa, Herraa Jeesusta Kristusta, joka on muuttava alennustilamme ruumiin olemuksen kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi." (Fil. 3:21) Mutta ihmisen sielu ei kuole, eikä sitä haudata. Ne, jotka uskovat Jeesukseen omana Vapahtajanaan pääsevät heti kuollessaan iankaikkiseen eloon taivaaseen. (Niin Jeesus sanoi hänelle (ryövärille): "Totisesti sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun olla minun kanssani paratiisissa." (Luuk. 23:43) Sinne olemme matkalla ja siellä saamme ylistää Jumalaa yhdessä enkeleiden kanssa.

Katso Lutherin Kristinopista kysymykset:

244 Mitä Raamattu opettaa ruumiin ylösnousemisesta?

248 Millä perusteella uskot, että on iankaikkinen elämä?

249 Millaista on iankaikkinen elämä?

250 Kuka saa iankaikkisen elämän?

251 Mitä tapahtuu uskovalle ajallisessa kuolemassa?

252 Mitä tapahtuu viimeisenä päivänä uskovan sielulle ja ruumiille?

253 Oletko varma, että sinäkin pääset taivaaseen?

<https://www.luterilainen.com/fi/lue/kristinoppi-ja-v%C3%A4h%C3%A4katekismus>

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

Jeesus herätti kuolleista Jairuksen tyttären (UT1_20) ja Nainissa lesken pojan (UT1_16). Lesken poikaa oltiin kantamassa hautaan, mutta Lasarus oli ollut kuolleenahaudattuna jo neljä päivää.

5. Opeteltava Raamatun lause

"Minä olen ylösnousemus ja elämä. Se, joka uskoo minuun, elää, vaikka olisi kuollut, eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?" Joh. 11:25–26

6. Lauluehdotus SK 530 (USK 487): Koti meillä on taivaallinen

VK 77 (UVK 99) Jeesus elää Herrani

SK 95 (USK 101): 4. säkeistö Jumalan sanahan ken uskoo vain, Hän voittaa kuoleman

Koti meillä on taivaallinen, sinne pääsemme Jeesuksen luo.

Joukko valkeavaattehinen siellä kiitosta Herralle tuo.

Taivaaseen, taivaaseen, me riennämme nyt taivaaseen.

Jeesukseen uskoen taivaaseen, me riennämme nyt taivaaseen.

Siellä ystävät taas tavataan täältä ennen jo muuttanehet.

Voitonvirsä veisaallaan. Siellä kuivata saa kyyneliet.

Taivaaseen, taivaaseen...

Sankeyn lauluja, (sävel Tullius O'Kane)

Ko-ti meil-lä on tai-vaal-li - nen, sin-ne pää-sem-me Jee-suksen luo.

Joukko val-ke-a - vaat-te-hi - nen siel-lä kii-tos-ta Her-ral-le tuo.

Tai-vaa - seen, tai-vaa - seen, me rien-näm-me nyt tai-vaa - seen.

Jeesuk - seen usko - en tai-vaa - seen, me rien-näm-me nyt tai-vaa - seen.

